«Ξανά μαζί»

Το γέλιο είναι ένας καθρέπτης που αντανακλά τις ανεπίστρεφτες χαρές μας, λευκά ντυμένες, σαν μουσική από λυγμούς χαράς

Της Κ. ΡΑΠΑΝΑΚΗ

Στο θέατρο «Βασιλάκου» παρουσιάζεται η εξοχη κωμωδία του Νηλ Σάιμον «Ξανά μαζί» (1972). Πολυπαιγμένος και γνωστότατος όχι μόνον στη χώρα του, την Αμερική, αλλά και στην Ελλάδα ο Νηλ Σάιμον σκιαγραφεί βαθιά ανθρώπινες φιγούρες και διαπραγματεύεται με άνεση τις ανθρώπινες σχέσεις με εύστοχες ατάκες Στο «Ξανά μαζί» δυο παλαίμαχοι ηθοποιοί του βαριετέ έχουν την ευκαιρία να ξανασυναντηθούν για να παίξουν ένα από τα πιο δημοφιλή τους νούμερα Ο Γουίλλυ Κλαρκ και ο Αλ Λιούις, δύο από τα πλέον διασημα ζευγάρια στο χώρο της κωμωδίας, ηλικιωμενοι πια, συναντιούνται για να προετοιμαστούν και να προβάρουν το νουμερο τους. Ο Γ Κλαρκ κυποτε μενει χωρίς παρτενερ αφου ο Αλ Λιούις αφήνει το θέατρο για να γίνει χρηματιστής. Ο Κλαρκ δεν του το συγχωρεί αυτό ποτέ

Στο συγκεκριμένο έργο ο Νηλ Σαιμον κάνει μία εξαιρετική δουλειά στη διαγραφή των χαρακτήρων, σε ρεαλιστικό πλαίσιο Ο συγγραφέας με την τεχνική του θεάτρου μέσα στο θέατρο και με εμπνευσμένες ατάκες άλλοτε κωμικές και άλλοτε άκρως συγκινητικές, απλωνει πάνω στη θεατρική σκηνή την ψυχογραφία δύο ηλικιωμένων ηθοποιών οι οποίοι προσπαθούν να γεράσουν μ' αξιοπρέπεια Περ' από τις αψιμαχίες και τους τσακωμούς ο Γ Κλαρκ και ο Αλ Λιούις είναι δύο μόνοι άνθρωποι που καταλήγουν να συγκατοικήσουν στον ίδιο οίκο ευγηρίας Ο Σάιμον γράφει μία συγκινητική κωμωδία σε δύο επίπεδα Εκ πρώτης όψεως, ανοίγει διάπλατα το χώρο των παρασκηνίων εισάγει τον θεατή στα μυστικά της ατάκας και της υποκριτικής Σε δεύτερο επίπεδο αναλύει την ψυχοσύνθεση των πρώων του σε μία ζωή απόλυτα συνυφασμένη με το θέατρο.

Ενα τέτοιο έργο χρειάζεται μία άκρως προσεκτική διαχείριση και στην προκειμένη περίπτωση ευτύχησε με την εξαίρετη μετάφραση της Ζάννας Αρμάου Η μεταφορά της κωμικής ατάκας από την μία γλώσσα στην άλλη δεν έχασε το σφρίγος και τη ζωντάνια της. Επιπλέον η σκηνοθετική γραμμή του Θανάση Θεολόγη διατήρησε τη ρεαλιστική υφή του έργου, αξιοποίησε στο έπακρο τις εναλλαγές από το κωμικό στο βαθιά ανθρώπινο και συγκινητικό στοιχείο, υποστήριξε τις ισορροπίες στις σχέσεις μεταξύ των χαρακτήρων. Πολύ καλό το τραγούδι της παράστασης σε στίχους Γιάννη Ξανθούλη, σύνθεση και ερμηνεία Σταμάτη Κραουνάκη.

Απολαυστικοί, έξοχοι, με απόλυτο εσωτερικό έλεγχο, δύναμη, ζωντάνια, αισθαντικότητα, άριστη κίνηση και άφθονο χιούμορ οι ταλαντούχοι Γ. Παρτσαλάκης και Β Χαλακατεβάκης ερμήνευσαν θαυμάσια τους Γ. Κλαρκ και Αλ Λιουις αντίστοιχα. Η Μ. Τουμασάτου (Νάνσυ) ακολουθεί μία σταθερή, ανοδική πορεία στο θέατρο. Θαυμάσια η Μ Πένσου. Καλή στο ρόλο της η Λ Βεΐκου. Μία υπέροχη παράσταση που πρέπει να δείτε.